

^^ ขำ ขำกับพระมหาสมปอง^^:อาหารสมอง

นำเสนอเมื่อ : 26 มี.ค. 2552

เรื่องวัดดุสิต

ญาติโยมหลายท่านมักถามว่า
* ท่านมาเขียนมาตั้งแต่สมัยยังน้อย อยู่ในเพชรบูรณ์ชื่อมากว่าครึ่งชีวิต
มีโอกาสสัมผัสชีวิตคนลาวในมากมาย แล้วเอาอยู่ วัดดุสิตหรือมาจากไหนบ้างหน้*

อาตมาก็ตอบว่า พักๆ เผลอคือ การอ่าน นอกจากนั้นก็ฟัง และที่สำคัญ หากอาตมาไม่พูดหรือไม่เข้าใจตลอดจนไม่เท่าทันเรื่องราวทางโลกและ จนบรรยายธรรมให้ญาติโยมผู้รักกันดีได้อย่างนี้ โยมก็สวนกลับทันที * ไม่คิดชื่อท่านหรือท่าน*

อาตมาก็จะอธิบายไปว่า ดูเพื่อให้เห็นใจและจะได้คิดมันดู และที่สำคัญ หากอาตมาไม่พูดหรือไม่เข้าใจตลอดจนไม่เท่าทันเรื่องราวทางโลกและ จนบรรยายธรรมให้ญาติโยมผู้รักกันดีได้อย่างนี้ โยมก็สวนกลับทันที * ไม่คิดชื่อท่านหรือท่าน*

อย่างวันหนึ่งระหว่างที่อาตมาก็กำลังนั่งฟัง อยู่ที่โยมท่านหนึ่งโทรมา

- * พระอาจารย์เทศน์ให้อาตมาเองนะ*
- * ภา อธิษฐาน*
- * พระอาจารย์เทศน์ให้อาตมาเองนะ*
- * อาโยมเทศน์ว่าอาตมา แล้วอาตมาจะเทศน์ให้อาตมาว่าอะไร*
- * ออ ขอโทษ*

หลังจากนั้นก็ดูพระก็เห็นชอบ อาตมาก็กล่าวไว้

- * เจ้าผู้พูด*
- * ออ เจ้าผู้เทศน์*

และ มีอาตมาที่พระด้วย

ข้างต้นคือ สิ่งที่มักจะมีขึ้นบ่อยๆ ระหว่างพูดคุยกับเหล่าญาติโยม จนถือว่าเป็นเรื่อง ปกติสำหรับอาตมาไปแล้ว หรืออย่างก่อนหน้าก็มีโยมผู้รักกันดี เด็ดเสียงเทศน์อย่างมาดมันเพี้ยนเข้าในกฎแล้ว เรื่อก็พุ่งตรงไปที่พระบารมีใหญ่ทันที

* ถวายสังฆทานนะ*

พระบารมีด้วยความที่ถึงจับหลายครั้งๆ ไม่ค่อยคล่องนัก จึงหยิบหนังสือขึ้นมาดู

* โยมเทศน์ โยมผู้เทศน์บอกอย่างนั้นแต่คนสอนใส่สรวนมัน

- * ดิฉันท่องได้ละ เพราะคุณยายพาเข้าวัดตั้งแต่เด็ก* เธอขามือขึ้น ก่อนกล่าวไว้*
- * อิมานี้ มะธิง ภันเต สาระวัรวารณิ ศิกขุ สังโย* (ที่ถูกต้อง จดลงเป็น ปิกขุ สังโย)

พระบารมีก็มีสีหน้าแจ่มใส ก่อนหันมาถามอาตมา

* ศิกขุสังโย นี่มันฟังระแ่ม่ง นะตรงที่*

อาตมาก็กล่าวว่า โยมผู้เทศน์จะหน้าแตก ก็เลยตอบไปว่า

* ศิกขุ แปลว่า นวัฏ สังโย แปลว่า สุมย์ ศิกขุสังโย ก็คือ แต่พระลงผู้บวชไว้*

เท่านั้นแหละ พระใหญ่บวชนี่นี่ก็หัวเราะ

แต่ก็มีบางกรณี ที่การพูดคุยของโยมโยมทำให้อาตมาแทบจะสอาก

อย่างเมื่อเชื่งนี้ มีโยมท่านหนึ่งโทรศัพทมา

- * สงวนดีจา จะเขียนเขียนเขียน*
- * ไปโทษแล้วโย*
- * ไปรตถุภาพที่นั่นนะละ*

โอ โยมเทศน์ไปโดยถึงขั้นขำเลย อาตมาก็จะออกไปว่า ถ้ามันคิดไปงานศพไปไม่ได้

แต่ถ้าเขียนไปพระมากที่ ชาวเมืองลาวไปมาจริงจัง ขออภัยจะระโยม

จากตัวอย่างที่อาตมาเล่าไว้ข้างต้น โยมโยมจะเห็นเป็นเรื่องขบขัน แต่มันก็จะท้อ

ไปๆไปๆ บางทีพระจะพูดกับโยมโยมได้ใจในระบอบบ้าง มีโยมโยมจะนึกถึงวิถีในการปฏิบัติตนเท่านั้น เช่นมาบวช งานศพ สังข์กับสมัยก่อนที่วัดเป็นศูนย์กลางของชุมชน บรรวากับพระจึงสนิทกันที่ใกล้ชิด ไม่มีคำแปลกๆ หรือผิดที่ผิดทางออกมาให้พระสูงส่งแต่อย่างใด

ถ้าพูดผิดพระก็สงวนใจแล้ว สอนไปโดยบอกอาตมาจะสอนออกมา เช่นเมื่อผู้วิเศษระหว่างที่กำลังเดินๆ อยู่ ก็ได้ยินเสียงดังๆ แว่วขึ้นมา

- * แม่ๆ พระมาขอข้าว*
- * มาขอไหม้ลูก*
- * มา2 ลีน*

โอ เรียกอย่างกับชิ้นส่วนรถอยู่ดี ที่ถ้ามโยมจะอะไรไม่เรียกเป็นฟังเลยหรือ

ดังนั้นเวลาไปบรรยายธรรมให้เด็กเรียนเพื่ออาตมาจะนำเรื่องไปสอดแทรกเพื่อสอนเด็กๆ ด้วย

- * ถ้าพระกิน เรียกว่า ฉิน*
- * พระนอน เรียกว่า จารัล (บางคนเรียกก็เรียกเป็นพระนอนไม่ได้)
- * พระบวช เรียกว่า อาฬ*
- * พระตาย เรียกว่า พระมศพ (ไม่ใช่เรียกปอสักสิ่งนะ)
- * แล้วพระอาภัพ เรียกว่าอะไร*
- * คราวนี้อาตมาถามให้เด็ก ๆ ขอบบ้าง*
- * เรียกคนมาๆ* เด็กตอบเซ่นนี้อาตมาพูดไม่ออก..

จบกัน..

